

Bemærkninger til forslaget

Det menneskelige aspekt

Er man eneforsørger for et barn under 18 år, har man i dag ret til et særligt børnetilskud, medmindre man har adopteret barnet. Det synes forslagsstillerne er uholdbart.

Det sundhedsmæssige aspekt

Ud over det menneskelige aspekt er der desuden et sundhedsmæssigt argument i at ligestille enlige adoptanter med eneforsørgere. I Ugeskrift for Læger (41/2006) peger de to forskere Merete Laubjerg og Birgit H. Petersson fra Københavns Universitet i artiklen »Sundhedsmæssige problemer hos adoptivbørn« på, at »sundhedstilstanden hos internationalt adopterede børn, specielt børn adopteret af eneforældre, er betydelig dårligere end hos andre børn.« Eneadoptanter straffes altså ikke kun på pengepungen. Som det fremgår, kan de også i langt højere grad være udsat for alene at skulle klare en hverdag med et meget skrøbeligt barn.

I SF ønsker vi ikke at forskelsbehandle. Derfor må loven laves om, og enlige adoptanter af udenlandske børn bør ligestilles med andre eneforsørgere, så de kan få tildelt de samme rettigheder.

Den gældende lovgivning

I en højesteretsdom fra den 2. november 2006 stadfæstede Højesteret landsrettens afgørelse, at enlige adoptanter ikke har ret til det særlige børnetilskud. Der blev henvist til lovbekendtgørelse 909 af 3. september 2004 § 4, stk. 3, nr. 3, om det særlige børnetilskud med henvisning til vejledning om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. I vejledningens kapitel 3, nr. 25, står der:

»Der ydes et særligt børnetilskud for et barn under 18 år, når barnet, efter at forældremyndighedens indehaver er død, adopteres af dennes ægtefælle eller af en enlig person, jf. § 4, stk. 3, nr. 3. Det kræves ikke, at adoptanten er i slægt med barnet. Bestemmelsen tager sigte på adoptioner, hvor der før forældremyndighedsindehaverens død har været en vis form for tilknyt-

ning mellem barnet og adoptanten. Tilskuddet ydes fortsat, selv om adoptanten senere indgår ægteskab, medmindre den nye ægtefælle adopterer barnet. Enlige adoptanter, der adopterer et udenlandsk barn gennem en af de organisationer, der er godkendt af justitsministeren efter adoptionslovens § 30, er ikke omfattet af bestemmelsen i § 4, stk. 3, nr. 3, idet der ikke forud for disse adoptioner har været en tilknytning mellem barnet og adoptanten.«

Modstridende regler på området

Det er værd at lægge mærke til, at lovgivningens argumentation for den manglende ligestilling mellem eneforsørgere og eneadoptanter går på en manglende tilknytning mellem barnet og adoptanten. Men hvorfor skal adoptivbørn forskelsbehandles, når de ifølge dansk lovgivning er blevet en forælders barn?

Som det fremgår af § 16 i adoptionsloven:

»Ved adoption indtræder samme retsforhold mellem adoptant og adoptivbarn som mellem forældre og deres barn, og adoptivbarnet og dets livsarvinger arver og arves af adoptanten og dennes slægt, som om adoptivbarnet var adoptantens eget barn. Samtidig bortfalder retsforholdet mellem adoptivbarnet og dets oprindelige slægt.«

Adoptionsloven garanterer således, at et barn efter adoptionen i alle henseender behandles, som om det var forsørgerens biologiske barn, men i henhold til ovenstående vejlednings kapitel 3, nr. 25, kan et adopteret barn ikke behandles som et biologisk barn, hvis der er foregået en udenlandsk adoption.

Man kan således sige, at der er et åbenlyst modsætningsforhold mellem adoptionsloven og vejledningens kapitel 3, nr. 25.

Retten til et frit valg

Sidst skal det nævnes, at det at få et barn også kan være et bevidst valg fra den enkelte kvindes side. Men som det er med den nuværende lovgivning, varierer de økonomiske konsekvenser alt efter, om hun vælger at adoptere eller at få en kunstig insemination. Sidstnævnte bliver muligt på det offentliges regning fra